

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Първомай, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ, ПЪРВИ СЪДЕБЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Спасимир Сп. Здравчев

при участието на секретаря Венета Ж. Хубенова
като разгледа докладваното от Спасимир Сп. Здравчев Административно наказателно дело № 20215340200075 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 849 / 2020 година от 17.12.2020 година на Началника на Районно управление - Първомай към Областна дирекция на МВР - Пловдив, с което на ХР. П. ХР., ЕГН *****, с адрес: ***, за нарушение по чл. 5б, ал. 3 от Закона за закрила на детето (ЗЗД) във връзка с чл. 26, ал. 3 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) на основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД е наложена **глоба** в размер на **2000** (две хиляди) **лева**.

В Жалбата си и в съдебно заседание на въззивната инстанция ХР. П. ХР. лично и чрез процесуалния си представител адвокат Т.В. П. от Адвокатска колегия - Пловдив моли Наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и необосновано.

Въззиваемата страна – Районно управление на МВР - Първомай – редовно призована чрез Началника, не изпраща представител; с Молба-

становище рег. № 325000-1507 / 2021 година моли да се остави Жалбата без уважение и да се потвърди Наказателното постановление, а при евентуално уважаване на Жалбата – да се намалят разносните до размера на минималното адвокатско възнаграждение по Наредба № 1 / 09.07.2004 година.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка с направеното оплакване и съобразно задължението си по чл. 314 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН в качеството си на въззивна инстанция да провери изцяло правилността на обжалвания акт на наказващия орган, независимо от основанията, посочени от страните, Съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е процесуално *допустима*, а разгледана по същество е *основателна*.

От фактическа страна:

Търговското дружество „Полет 75“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в град Първомай, област Пловдив, със законен представител и едноличен собственик на капитала В.Д.Х. (управител) стопанисва магазин за хранителни стоки, известен като „****“, намиращ се на **** в града, за който обект от Областна дирекция по безопасност на храните - Пловдив е издадено Удостоверение за регистрация № 14088 / 30.03.2015 година за търговия с храни, съгласно което на дребно се предлагат и високоалкохолни напитки.

След обяд на 03.07.2020 година приятелките А.Б. К. (на 16 години), чиито родителите са на море, братовчедка й Р.А.К. (на 15 години) и Н.Г.М. (на 15 години) се събират у първата на улица **** в град Първомай, област Пловдив.

Майката на Р. П.Б.М., чиято дъщеря й е казала къде ще бъде и че събирането е по повод завършване на учебната година, е спокойна за нея, тъй като това е домът на свекърва й.

Но момичетата са сами и решават да си вземат алкохол. За целта К. отива с велосипеда си, с който е дошла преди това, до магазин „****“ и след малко се връща с бутилка водка „Савой“ от 700 мл. Трите момичета я изпиват, като над половината от количеството употребява Р., след което изпушва и 2-3 цигари.

Към 20:00 часа К. и М. си тръгват, като на връщане първата влиза в магазин „А.“, за да си купи вода, но, когато излиза, ѝ прилошава и сядна на тротоара. В същото време покрай нея минава приятелката ѝ А.Х.А. (на 13 години) с малката си братовчедка, и я пита какво ѝ е, а тя я моли да я заведе до вкъщи. В това време се появява Н. и казва, че Р. е пила много. А. остава братовчедка си до дома ѝ, връща се, вижда на същото място пак Р., която този път иска да потърсят брат ѝ, и А. решава да я придружи. Тръгват, но малко след това К. пада на земята. Събират се хора и по тяхна молба А. отива до дома на приятелката си, където казва на майка ѝ, че на Р. не ѝ е добре. П.М. веднага тръгва към мястото, заварва дъщеря си да повръща и тя не може да осъществи контакт с нея.

Пристига линейка и детето е заведено в Центъра за спешна медицинска в град Първомай. Оттам са уведомени органите на реда и по разпореждане на дежурния в оперативната част на РУ на МВР - Първомай здравното заведение е посетено от полицейски екип за изясняване на случая, след което Р. К. е откарана в педиатрията на МВИ - Пловдив, откъдето е изписана на следващия ден.

С оглед евентуално извършено престъпление по чл. 193, ал. 2 от НК за инцидента е образувана Преписка рег. № 325р-6919 / 04.07.2020 година по описа на РУ на МВР - Първомай, при която е установено откъде е закупен алкохолът, като Р. К. сочи, че ѝ го е продал К., когото тя знае само по малко име от училище „Св. св. Кирил и Методий“ - Първомай, че той е една година по-голям от нея и че ѝ е дал водката, защото я познава.

Изяснено е, че един от синовете на В.Д.Х. и ХР. П. ХР. е К. Х. Х. (на 15 година) и са му снети обяснения, в които момчето заявява, че знае Р. само по визия, защото е учил с нея до 4. клас; отрича К. да е идвала на въпросната дата в магазина, в който той помага на родителите си, но само при пренасяне на тежки предмети в тяхно присъствие; не знае откъде и от кого е взет въпросният алкохол.

С Постановление № 6780 / 2020 / 01.10.2020 година наблюдаващият прокурор от Териториално отделение - Първомай на Районна прокуратура - Пловдив приема, че са налице данни за извършено от К. Х. Х. престъпление по чл. 193, ал. 2 във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 5 от НК, но поради своята по-

ниска степен на обществена опасност деянието представлява нарушение по чл. 5б, ал. 3 от ЗЗД, отказва образуването на наказателно производство и изпраща копие от Преписката на Началника на РУ на МВР - Първомай за реализиране на административнонаказателната отговорност на лицето по чл. 45, ал. 1 от ЗЗД.

Във връзка с прокурорските указания и материалите от проверката на 28.10.2020 година в присъствието на ХР. П. ХР. и К. Х. Х., тъй като към инкриминираната дата синът няма навършени 16 години, на бащата е съставен и връчен Акт за установяване на административно нарушение (бланка серия АА № 577851) за нарушение по чл. 5б, ал. 3 от ЗЗД във връзка с чл. 26, ал. 3 от ЗАНН, въз основа на който Акт е издадено атакуваното Наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка Съдът приема за безспорно установена от показанията на разпитания в съдебно заседание на въззивната инстанция актосъставител в качеството на свидетел, които се кредитират като обективни и логични и от приобщените по реда на НПК административнонаказателна и прокурорска преписки.

От правна страна:

Към датата на деянието – 03.07.2020 година, разпоредбата на чл. 5б, ал. 3 от ЗЗД визира: *Забранява се предлагането и продажбата на алкохолни напитки тютюневи и свързани с тях изделия на деца*, нарушението на която норма се наказва по чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, чийто текст, изречение първо, преди измененията с ДВ, бр. 99 от 20.11.2020 година гласи: *Който продава алкохолни напитки или тютюневи и свързани с тях изделия на деца, се наказва с глоба или имуществена санкция от 2000 до 4000 лв., ако не подлежи на по-тежко административно наказание по специален закон или деянието не съставлява престъпление.*

Няма спор в случая, че водка „Савой“ е алкохолно изделие, както и че към датата на инцидента Р.А.К. е дете по легалната дефиниция на чл. 2 от ЗЗД: *всяко физическо лице до навършването на 18 години.*

Дете, обаче, е и К. Х., който към онзи момент няма навършени 16 години

и който по аргумент от разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗАНН не е административнонаказателно отговорен, а по ал. 3 от посочения законов текст за административни нарушения, извършени от непълнолетни на възраст от 14 до 16 години, отговарят родителите, които съзнателно са допуснали това.

Тази е причината и съставянето на Акта, и издаването въз основа на него на Наказателното постановление да са срещу бащата ХР. П. ХР., а не срещу сина му К. Х. Х..

Но според настоящия състав нарушеният по чл. 56, ал. 3 от ЗЗД не може да се вмени в отговорност на жалбоподателя.

Дори да се счете, че на 03.07.2020 година К. е продал водката на Р., макар по Преписка рег. № 325р-6919 / 2020 година единствено от обясненията на пострадалото момиче да се извлича този факт, който пък се отрича от момчето, а няма и психиатрично-психологическо изследване в съответствие с чл. 144, ал. 2, т. 4 и т. 5 от НПК за годността на децата с оглед на психическото си състояние предвид възрастта им правилно да възприемат фактите, от значение за делото, и да дават достоверни показания / обяснения за тях, липсват доказателства, от които да се правят изводи в насока, че Х.Х. изобщо е допуснал продажба на алкохол на непълнолетно лице от страна на сина си К. Х. и то съзнателно.

Допустителството представлява невъзпиране извършването на нарушение от друг и обхватът му предполага действия или бездействия на лице, годно да формира физическа волеизява, довели до поведение на трето лице, с което се осъществява състав на административно нарушение. Отговорност за него се носи при виновно извършено деяние – умишлено или непредпазливо, и се наказва само при изрично предвидена законодателна хипотеза (чл. 24, ал. 2 от ЗАНН).

За да е административнонаказателно отговорен родителят на дете до 16-годишна възраст, обаче, допустителството от негова страна следва да е съзнателно (чл. 26, ал. 3 от ЗАНН), т.е. да е налице умишлена форма на вина у родителя, включваща както прекия, така и евентуалния умисъл, но не и непредпазливостта (вж. Постановление № 10 / 28.09.1973 година на Пленум на Върховния съд).

При умишлените деяния интелектуалният момент са отнася до съзнаването от извършителя на общественоопасния характер на деянието му и предвиждането на общественоопасните последици – ясно разбиране, че поведението му обуславя настъпване на общественоопасни последици и липса на пречки, които да ги изключват. Волевият момент при прекия умисъл е свързан с искане, желание да настъпят тези общественоопасни последици, а при евентуалния умисъл – с примиряване, с проява на безразличие към настъпването на странични общественоопасни последици, стига деецът да постигне някаква набелязана цел.

От своя страна, при формалните административни нарушения, или т. нар. „на просто извършване“ – довършени само с осъществяване на изпълнителното деяние, без необходимост от други изменения в действителността, умисълът е само пряк – достатъчно е извършителят само да съзнава общественоопасния характер на деянието си и да иска да го извърши.

В случая неспазването на императива по чл. 5б, ал. 3 от ЗЗД представлява формално нарушение, но по делото липсват каквито и да са доказателства къде изобщо се е намирал и какво е правил ХР. П. ХР. на инкриминираната дата (дори не му е снето обяснение от наказващия орган в съответствие с правомощията му по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН), камо ли да се счете, че бащата е искал в стопанисвания от търговското дружество на съпругата му магазин за хранителни стоки непълнолетният му син да продаде алкохол на друго дете.

В административнонаказателното производство при обжалване пред Съда на акта на наказващия орган единствено и само върху него лежи тежестта с предвидените по закон процесуални способности и средства да докаже: 1) че е установено извършване на административно нарушение; 2) че нарушението е извършено от лицето, посочено като нарушител (лично или чрез друго лице, за което отговаря); 3) че нарушителят го е извършил виновно. Когато административнонаказващият орган не докаже някоя и от трите кумулативно посочени предпоставки, това е основание за отмяна на Наказателното постановление.

Мотивиран от посоченото и на основание чл. 63 от ЗАНН Районен съд - Първомай, първи съдебен състав

РЕШИ:

Отменя Наказателно постановление № 849 / 2020 година от 17.12.2020 година на Началника на Районно управление - Първомай към Областна дирекция на МВР - Пловдив, с което на ХР. П. ХР., ЕГН *****, с адрес: ***, за нарушение по чл. 5б, ал. 3 от Закона за закрила на детето във връзка с чл. 26, ал. 3 от Закона за административните нарушения и наказания на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за закрила на детето е наложена **глоба** в размер на **2000** (две хиляди) **лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Първомай: _____(п)_____